

متن پرسش

سلام استاد: چرا این روزها با همه ی تلاشی که می‌کنم ولی آخر در مدرسه یا درس خواندنم نماد و مظهر ناامیدی در درونم احساس می‌کنم؟ چرا در وقت کلاس باید نهایت پوچی‌ها حدث‌ها و حوادث رو با خودم مثل الاق حمل کنم یعنی نمیتونم یک مآوا و یک معنایی رو در نسبت با انقلاب و امام پیش ببرم، با این که تصمیم خودم رو هم گرفته‌ام؟ یعنی همیشه طوری بشه که همیشه و هر لحظه فقط با حق روبه رو باشم؟ درست مثل وقتی که کربلا بودم و داشتم همه چی رو کربلایی می‌دیدم در روزهای اربعین. ولی در کربلا هم با همین شرایط بودم و هست اما اون مآوا و معنا در معرض هیچ گونه بلایی قرار گرفته نمیشه و انگار یکی هست که داره از اون محافظت میکنه. یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این احوالات حکایت از آن دارد که روح‌تان در طلب امری دقیق‌تر و عمیق‌تر و جدی‌تری است. پیشنهاد می‌شود ابتدا سری به کتاب «جوان و انتخاب بزرگ» و سپس به کتاب «ده نکته در معرفت نفس» که شرح صوتی آن نیز روی سایت هست، بزنید. موفق باشید